

[Behnke]

der ind i, er selvforskyldte, fordi man ikke har sikret sig et gennemført samarbejde mellem landene fra 1972, før man igen har udvidet EF.

Det værste er så, at man altså vil udvide EF med lande, som betyder endnu flere udgifter for den samlede EF-kasse – udgifter, som bl.a. Danmark er med til at betale. Det går ikke, og derfor var vi imod optagelsen og udvidelsen med de sidste tre medlemslande i EF.

Det næste land, som allerede har banket på døren til EF, det er altså Tyrkiet, og her vil vi stemme imod optagelsen. Vi kan derfor godt støtte intentionerne i forslaget fra Fælles Kurs, hvis vi kan få ændret teksten, sådan at det ikke er behandlingen af Tyrkiets optagelse, der bliver modvirket, men derimod selve optagelsen af Tyrkiet. De skal selvfølgelig have deres sag behandlet på lige fod med alle andre lande.

Lad mig derefter rette nogle misforståelser i forslagets bemærkninger, sådan at Fremskridtspartiet bestemte ikke bliver taget til indtægt for dem. Det anføres i bemærkningerne, at der er tale om reelle slaveforhold hos arbejdere i Sydeuropa. Det synes vi er en uforskammet bemærkning, og det er efter vores opfattelse aldeles grundløst.

Endvidere er der bemærkningen om, at Tyrkiet ikke er noget demokratisk land. Fremskridtspartiet mener, at det ikke er op til det danske Folketing at tage stilling til, hvordan andre landes interne forhold er, lige så vel som vi ikke ønsker, at andre lande skal blande sig i vores interne forhold. Om der er demokratiske tilstande i Tyrkiet, er det op til Tyrkiet og den tyrkiske befolkning at afgøre og efter vores mening ikke op til Fælles Kurs.

Vi mener f.eks. heller ikke, at forholdene her i Danmark er fuldt ud demokratiske, men ønsker hverken, at Tyrkiet eller andre lande skal begynde at blande sig i det.

Men altså bortset fra de noget upassende bemærkninger til forslaget kan vi godt tilslutte os selve intentionerne i forslaget. Hvis EF skal udvides de kommende år, mener vi, at EF-samarbejdet vil blive væsentlig mere styrket ved optagelse af f.eks. et land som Norge, frem for at man går længere mod syd, hvad enten det så er Tyrkiet eller f.eks. Marokko, der jo ifølge TV-Avisens reportage fra dronningens besøg i landet også banker på EF's velkomstportal.

Hvis EF's økonomi ikke skal bryde sammen de kommende år, kan der alene blive tale om, at

EF's eventuelle udvidelser skal ske i form af lande, der kan bidrage positivt til økonomien og ikke blot forlænge køen af lande, som står med hatten fremme.

Berlau (FK):

Med manglende respekt for realiteterne har politikerne som sædvanlig givet udtryk for, at Fællesmarkedet er en institution, der fungerer i allerbedste velgående, og at man ikke skal sætte spørgsmålstejn ved, hvad der foregår i Fællesmarkedet, så det af de partier, der er repræsenteret herinde i Folketinget, tilsyneladende nu kun er Fælles Kurs, der har en kritisk holdning i forholdet til Fællesmarkedet.

Det nytter jo ikke noget, at der er politikere her, der siger: Hvis de nu søger, så lad os se på det til den tid; så skal vi nok finde ud af, hvad det hele går ud på. Rent faktisk har Tyrkiet ansøgt om at blive optaget som medlem af Fællesmarkedet, rent faktisk foregår der løbende diskussioner om forhold i Tyrkiet, som betyder, at man skal implementere Tyrkiet i Fællesmarkedet på lidt længere sigt. Det nytter ikke noget, at man bliver ved med at sige: lad os se på det til den tid, for da er det ganske enkelt for sent. Det er derfor, at det forslag, vi har fremsat, er kommet på nuværende tidspunkt, og vi vedstår os de bemærkninger, vi har givet forslaget med på vejen.

Efter vores opfattelse bør Fællesmarkedet ikke udvide sig, tværtimod bør det indskrænke sig, og det havde for den danske befolkning været lykkeligt, om Folketinget ville beslutte, at Danmark blev en af de første indskrænkninger, der skulle ske, således at vi udtrådte af Fællesmarkedet. Men hvis det ikke er tilfældet, skal det ikke forhindre os i at forsøge at formindske de elendige forhold, som Fællesmarkedet skaber for den danske befolkning. I den henseende har vi peget på to ting i vore bemærkninger til forslaget, nemlig for det første spørgsmålet om demokrati i Tyrkiet. Hvad det angår, kunne man måske for den sags skyld også pege på en række andre lande, som i dag er sluppet ind i Fællesmarkedet, og hvis demokrati man med megen rimelighed kan sætte et stort spørgsmålstejn ved. Det er måske symbolsk, at der lige netop i dag er startet en sultedemonstration ikke alene hernede foran Christiansborg, men også i en række andre vesteuropæiske lande af mennesker, som må leve i eksil fra deres hjem-